

Les esquerdes del PSC tornen a moure's

Lanunci fet per un grup de militants de crear una plataforma de debat socialista ha despertat de nou, després del parèntesi estival, les tensions latents al si del PSC, que es van evidenciar el passat curs polític en el congrés de Sitges i que no van quedar resoltes. Tot just conèixer la intenció d'un grup de militants afins a l'actual primer secretari del partit, Raimon Obiols, de presentar el Fòrum Socialista, dirigents de l'aparell propers a l'antic secretari d'organització, Josep Maria Sala, van fer públic un manifest desqualificant contundentment la iniciativa. El manifest, inspirat als despatxos de la Federació de Barcelona del partit, demostra que els membres de l'aparell i dirigents territorials que van protagonitzar la *revolta* contra la direcció del PSC en el darrer congrés de la formació, no estan disposats a abaixar la guàrdia. Membres de l'aparell s'han fet sentir en els darrers dies per

El PSC manté viu l'enfrontament que va esclatar en el darrer congrés de Sitges. Obiolistes i salistes mantenen una disputa de la qual no és aliè Narcís Serra. La crisi ha sortit a la llum.

acusar els dirigents propers a Obiols de no haver paït la derrota de Sitges, mentre els dirigents afins al primer secretari acusen els membres de l'aparell propers a Josep Maria Sala d'immobilisme. La intensitat i el to de la polèmica demostra clarament que les esquerdes estan obertes a la casa comuna del socialisme català i res fa preveure, per ara, que es puguin tancar. Alguns dirigents parlen ja de dos models de partit enfrontats.

El document promogut per destacats membres de l'aparell porta un títol molt explícit: *Per tenir-ho clar*. Els seus autors, utilitzant en alguns moments un to irònic, neguen en la introducció tenir les respostes als reptes futurs de l'esquerra. Al·ludint aquells que pretenen fomentar el debat intern al si del partit, els signants es defineixen afirmant que no són "ni teòrics de debat/so-par ni agitadors acomodats reclamant el relleu generacional", ni tampoc "venedors d'esquemes

i mètodes infal·libles". El text reclama que la prioritari i l'objectiu central i únic del PSC en els propers mesos siguin les eleccions municipals i que per tant es relegui "a un altre escenari i un altre temps qualsevol discurs, esforç o activitat que no contempli com a central el tema municipal". Els seus promotors rebutgen d'antuvi les acusacions de voler impedir el debat al si del PSC, però qualifiquen de "distracció frívola" tota iniciativa que no s'emmarqui dins l'objectiu de les municipals i titllen d'"ignorants i eixelebrats" aquells que volen "seguir rumiant allò que ja va ser en el seu dia paït i decidit", recordant el congrés de Sitges.

Remarcar la seva posició de força després d'aquell mogut congrés és un altre dels objectius dels signants del document. Així, acusen "gent" que "s'ha esforçat a associar el congrés de Sitges amb el congrés dels despropòsits" i ha escampat una "falsa imatge" de l'esdeveniment, que no dubten a qualificar com un "punt de referència en la història del socialisme català". Sota l'apartat "Els temps estan canviant", el document remarca que el PSC ha entrat en una nova etapa, en una nova situació, en la qual les bases que van prendre la iniciativa en el congrés de Sitges i van fer saber la seva opinió "de forma contundent", han de ser escoltades i respectades. A partir d'ara, s'afegeix, "els lideratges no són ja fenòmens de casta, hereditaris o perennes", sinó que han de renovar i revalidar

Els promotors del Fòrum Socialista volen una major democratització de les estructures del PSC. Francesc Neira, Núria Gispert, Juli Busquets, José Antonio Robles, Salvador Riera i Maite Utgés són els caps visibles d'aquest grup d'opinió que ha despertat les iras dels responsables territorials afins a Josep Maria Sala.

constantment la seva condició si volen ésser considerats com a tals".

Aquesta contundent reacció de l'aparell ha molestat profundament els dirigents del PSC propers a Obiols i ha enrarinat molt l'ambient que ha envoltat la presentació del Fòrum Socialista, que es va celebrar dilluns de la setmana passada. Els seus promotors han volgut desmarcar-se ràpidament de les pugnes internes i han negat taxativament que la seva intenció sigui crear un corrent intern. Per justificar la seva iniciativa, apelen precisament al congrés de Sitges, recordant que els estatuts que s'hi van aprovar parlen de promoure al si del partit la creació de fòrums de debat, clubs d'opinió i altres iniciatives que activin el diàleg intern i extern. Malgrat la voluntat dels seus promotors, la seva iniciativa ha estat valorada de forma obertament oposada per Obiols i per Sala, que han protagonitzat la primera discrepància pública des del darrer congrés. Tot i ser conegut l'enfrontament entre ambdós dirigents, la pugna fins ara havia quedat localitzada als intestins del partit o s'havia expressat a través de representants dels respectius sectors. La setmana passada, mentre Sala titllava el Fòrum Socialista d'iniciativa "inoportuna i desencertada", Obiols felicitava la seva constitució i la definia com una iniciativa "absolutament complementària" amb la prioritat municipal del PSC.

Absents i presents. El centre cívic Pati Llimona, lloc on es va donar a conèixer aquest grup de debat, no es va poder aïllar, doncs, d'aquest clima de confrontació. Les presències i les absències hi van ser molt cuidades. Ni Obiols ni Sala hi van treure el nas, tot i estar-hi convidats, però tampoc cap dels dirigents de la primera línia de l'obiolisme, en una decisió premeditada per no crispas més l'ambient i per no perjudicar el naixement del Fòrum. Tampoc va presentar-se Pasqual Maragall, que també es vol mantenir al marge de les pugnes i dedicar-se exclusivament a conservar l'alcaldia. Entre un públic molt heterogeni —prop de dues-centes persones—, es van deixar veure les diputades Rosa Martí i Dolors Torrent, el també diputat Joan Ignasi Elena, els regidors barcelonins Francesc Trillas i Juanjo Ferreiro, i els representants del corrent Esquerra Socialista Antonio Ruiz i Francesc Casares. Entre les mostres de suport s'hi va sumar també, per via fax, l'eurodiputada Anna Terron. El clima de confrontació també es va fer sentir en els discursos. El més explícit va ser Francesc Neira, diputat al congrés i dirigent de la UGT, que va reconèixer: "Ens han fet caure com una manifestació més dins les lluites intrapartidistes". En la seva intervenció va fer un autocrítica del funcionament del partit. Concretament va criticar l'existència d'estructures excessivament rígides, va lamentar que no es discuteixin idees, sinó que

ARXIU

“es discuteix sobre persones”, i va denunciar la “falta de pluralisme intern”. Tres crítiques que subscriuria textualment qualsevol dirigent afí a Obiols. Neira va cloure demanant poder debatre “sense medir les conseqüències, ni calcular si convé o no convé en un moment determinat”, justament el contrari del que proposa el manifest de l'aparell.

La resta d'intervencions de l'acte de presentació del Fòrum Socialista van eludir més la polèmica interna i es van centrar en el perquè, el com i el quan del Fòrum. Només Núria Gispert, regidora a l'Ajuntament de Barcelona, en un moment del seu discurs va advocar per un “partit plural i obert en què tothom s'hi senti bé”. El conjunt de les intervencions van posar èmfasi en la necessitat de rediscutir els reptes de l'esquerra i en la voluntat d'acostar la política a la societat. En la presentació també van prendre la paraula Juli Busquets, ex-Unió Militar Democràtica i ex-diputat al Congrés, l'alcalde de Barberà del Vallès, José Antonio Robles, i el diputat autonòmic Santiago Riera. Els objectius del Fòrum Socialista són, segons s'explica en l'article primer dels seus estatuts, l'afirmació dels valors i principis tradicionals del socialisme, promoure el socialisme democràtic, la defensa del compromís polític i social dels ciutadans, contribuir a l'adaptació dels partits d'esquerra a les complexes realitats actuals promovent “una major democratització de les seves estructures, un major pluralisme intern i una recerca de nous mitjans i tècniques de participació”, i en darrer lloc, exigir que l'ètica i l'austeritat siguin valors primordials dels socialistes.

L'ombra de Serra. Els dirigents del PSC propers a Raimon Obiols han aplaudit privadament la constitució del Fòrum, i tot i no ser presents el dia de la presentació, alguns d'ells han expressat que hi col·laboraran. Molts obiolistes

Els dirigents del PSC van tancar el congrés de Sitges amb una encaixada de mans col·lectiva. Els esdeveniments han demostrat, però, que les dissensions internes perduren.

hi veuen la primera reacció organitzada al que ells anomenen la *nomenklatura*, referint-se despectivament a l'aparell. El manifest de l'aparell ha causat indignació entre aquests dirigents del PSC, i acusen els seus autors d'importar els mètodes del guerrisme a Catalunya. Per ells, els responsables de la situació de paràlisi i enfrontament que viuen els socialistes catalans té un responsable directe, a banda de Josep Maria Sala, que és Narcís Serra. El vice-president del Govern estatal, és el màxim interessat, segons aquestes fonts, en tenir un PSC “totalment doblegat” a les exigències de la política espanyola i a les prioritats governamentals, i per tant, deixant a segon terme les prioritats de la política catalana i anul·lant la capacitat d'intervenció política del PSC. Serra “per activa o per passiva”, diuen els obiolistes, va ser el responsable del setge al primer secretari en el congrés de Sitges, una reunió que defineixen com el congrés de la “deslleialtat” i que no dubten a qualificar com “un pas enrere”. Les mateixes fonts han assegurat que és Miquel Iceta, amb instruccions de Serra, qui acorda amb Sala la política a seguir. L'ex-secretari d'organització, avui membre de la direcció col·legiada però mantenint intacta la seva influència en l'organigrama del partit, activa o desactiva la xarxa de l'aparell segons les seves necessitats i compta amb quatre peces clau per actuar: el diputat autonòmic Joan Farran, antic coordinador de la secretaria d'organització en l'època de Sala i actual secretari d'organització de la Federació de Barcelona, José Zaragoza, de la secretaria d'organització del carrer de Nicaragua, el diputat Josep Clòfen, i el màxim dirigent de la federació de Barcelona, Antoni Santiburcio. L'entorn d'Obiols assegura que és Farran l'autor del manifest *Per tenir-ho clar*. A més de les prioritats de la política espanyola, els obiolistes assenyalen com a segon motiu de malestar en l'aparell, la resistència dels càrrecs orgànics a la renovació que va anunciar Obiols després de les autonòmiques del 92 i que ara està congelada. Com a rèplica, els salistes acusen els dirigents fidels a Obiols de no haver acceptat la derrota de Sitges.

L'enfrontament dels darrers dies obre de nou les incògnites del futur del PSC. Uns diuen que en el fons s'enfronten dos models de partit: un amb la prioritat de construir una majoria de progrés a Catalunya, i un altre, satèl·lit dels interessos del PSOE i subjecte per tant a les contingències de la política espanyola. Els altres, però, redueixen la qüestió a les reticències d'Obiols de deixar el poder en mans d'altres dirigents. De moment, però, ningú no aborda directament el problema de la manca de candidat socialista a la presidència de la Generalitat. Quan Obiols va anunciar que no repetiria de presidenciable per quarta vegada, va començar el terratrèmol. I les esquerdes encara no s'han tancat.

Pere Martí